

180. Aliančný modlitebný týždeň (AMOT)

11. – 18. január 2026

BOŽIA VERNOSŤ VOČI SVOJMU ĽUDU.

Žalm 78

Aliančný modlitebný týždeň v roku 2026 sa uskutoční od 11. do 18. januára. Pozývame kresťanov naprieč celým kontinentom, aby sa v duchu spojili v modlitbách. Téma tohto roka, „Božia vernosť voči svojmu ľudu“, je inšpirovaná Žalmom 78 a zdôrazňuje potrebu veriacich zastaviť sa, spomenúť si na Božie diela z minulosti, pokoriť sa pred Bohom a vyjadriť Mu spoločne vďačnosť. Materiály pre Modlitebný týždeň tento rok pripravila opäť Talianska evanjelická aliancia. Okrem všeobecných odporúčaní na usporiadanie modlitebných stretnutí počas Týždňa modlitieb sú k dispozícii na každý deň zamyslenia, ako aj predmety na ďakovanie, vyznania a prosby.

Osemďňový program materiálu Týždňa modlitieb vedie účastníkov cez Žalm 78. V úvahách nad textom tohto žalmu si pripomíname Božie skutky v minulosti, ale aj ľudskú vzburu, ktorá pretrváva napriek rôznym prejavom Božej milosti. Za jeho milosť sme Mu samozrejme vďační, ale rovnako aj za Jeho spravodlivý súd, ktorým nás vychováva. Modlitebné predmety prinášajú námety ako: ďakovanie za spásu, vyznávanie nevernosti a prosby za obnovené srdcia a za medzigeneračné odovzdávanie viery.

Príprave týchto materiálov predchádzal 4. kongres Lausannského hnutia pre svetovú evanjelizáciu v Soule (september 2024, prvý sa uskutočnil v roku 1974), kedy sa stretlo niekoľko tisíc delegátov z celého sveta, aby spoločne skúmali stav cirkvi a misie vo svete, modlili sa a odchádzali s väčším porozumením a so zdrojmi, ktoré sú výsledkom pôsobenia Božieho Slova a Jeho Ducha. Jednou zo zvláštností tohto kongresu bol dôraz na spoluprácu. Delegáti z Talianska o tom píšú takto: „Domnievali sme sa, že primeraným ovocím Lausanne 4 a potvrdením záväzku spolupracovať na šírení evanjelia bude úsilie o spoločnú reflexiu nad Božím slovom a to tak, že vytvoríme tento materiál pre medzinárodný Týždeň modlitieb Evanjelickej Aliancie.“

Odporúčania pre usporiadanie modlitebného stretnutia AMOT

Mnohé miestne zbory v Európe využívajú tento týždeň modlitieb ako príležitosť na organizovanie spoločných modlitebných stretnutí. Tu je niekoľko návrhov, ktoré by ste mali mať na pamäti pri plánovaní:

1. Uistite sa, že sú pozvané a zahrnuté do vašich modlitebných stretnutí VŠETKY protestantské cirkvi.
2. Vzájomná otvorenosť a vytváranie priestoru pre rôzne spoločenstvá môže pridať prejavom jednoty prekvapivé perspektívy.
3. Je vaša akcia relevantná a atraktívna aj pre mládež? Odporúčame vám, aby ste mládeži umožnili účasť a dokonca vám pomohli s plánovaním a prípravou. Jednota medzi generáciami je pre Cirkev nevyhnutná.
4. Pri plánovaní modlitebného stretnutia buďte kreatívni. Uistite sa, či modlitba zaberá väčšinu času.
5. Premýšľajte aj nad budúcnosťou, ako môžete vytvoriť tohtoročné modlitebné stretnutia tak, aby pritiahli účastníkov aj v budúcnosti a aby priviedli zo sebou aj svojich priateľov.

Európska evanjelická aliancia

Tohtoročný materiál Medzinárodného týždňa modlitieb (AMOT) koordinoval Výkonný výbor *Talianskej evanjelickej aliance* v spolupráci s *Talianskym výborom Lausanne Movement*.

Program týždňa

Ne - Deň 1 – Žalm 78:1-4 PRIPOMIENKA: neskrývať to, čo Boh zjavil

Po - Deň 2 – Žalm 78:5-11 PRIPOMIENKA: nezabúdajme odovzdávať svedectvo ďalšej generácii

Ut - Deň 3 – Žalm 78:12-26 PRIPOMIENKA: spomíname na vzostupy a pády

St - Deň 4 – Žalm 78:17-33 POKÁNIE: ľudská vzbura a Božie milosrdenstvo

Št - Deň 5 – Žalm 78:34-37 POKÁNIE: Uvedomenie si neúprimného pokánia

Pia - Deň 6 – Žalm 78:38-55 VĎAČNOSŤ: Boh s radosťou udeľuje milosrdenstvo

So - Deň 7 – Žalm 78:56-64 VĎAČNOSŤ: Boh, ktorý neodstraňuje spravodlivý súd

Ne - Deň 8 – Žalm 78:65-72 VĎAČNOSŤ: Boh milosti a spravodlivosti je tu

1. deň Nedeľa 11. 1. 2026**PRIPOMIENKA: neskrývať to, čo Boh zjavil**

Žalm 78:1-4

Nie je ľahké počúvať. Všetci máme určitým spôsobom ťažkosti s tým, aby sme sa zastavili a počúvali druhých. Boh nás však vyzýva, aby sme sa o to pokúsili v pokore a vytvorili priestor na načúvanie Jeho hlasu.

Načúvať Božiemu hlasu znamená pre veriaceho utíšiť ohlušujúci hluk vlastných myšlienok, znížiť hluk životného zhonu a predovšetkým uznať svoju vlastnú potrebu žiť podľa slov, ktoré vychádzajú z úst Pána (Dt 8, 3).

Verš 1 nám jasne odhaľuje, že medzi príslušnosťou k Božiemu ľudu a počúvaním Božieho hlasu existuje súvislosť. Boh si totiž nárokuje právo učiť svoj ľud, ktorý je Ním povolaný počúvať Jeho Slovo a žiť podľa Jeho prikázaní. O to dôležitejšie je pre Cirkev v dnešnej dobe, ktorá je neustále bombardovaná novými (sveto)názormi, aby sa zastavila a počúvala tichý hlas svojho Pána.

Boh v minulosti konal v prospech našich predchodcov, zjavoval sa a preukazoval svoju vernosť. Aj nám, ktorí sme ho spoznali ako svojho Spasiteľa a Pána, robí to isté. A určite nezlyhá v tom, aby sa zjavil aj ďalším generáciám. Jeho vernosť nikdy nezlyhá.

Boh nás volá, aby sme sa aktívne podieľali na jeho ambicióznom pláne spásy. Počúvanie totiž predchádza konaniu. Akú odpoveď mu teda dáme?

Budeme skrývať to, čo Pán urobil? Aký má zmysel zjavenie, ak si ho každý necháva pre seba? Zjavenie nemôže byť len spomienkou na minulosť, musí byť skôr svedectvom o tom, kto je Boh, ako konal a ako bude konať.

Na štvrtom Lausannskom kongrese v Soule bolo niekoľkokrát zdôraznené, že Cirkev musí spoločne hlásať a zjavovať Krista! Nezabúdajme, že odovzdávanie viery ďalším generáciám je súčasťou Veľkého poverenia. Tvárou v tvár generácii, ktorá je vydaná na milosť a nemilosť čoraz neistejšiemu svetu, je Ježiš jedinou odpoveďou, pevnou skalou, na ktorú sa môžeme spoľahnúť.

Znížme hlasitosť neistoty, ktorá nás obklopuje zo všetkých strán, a opäť načúvajme hlasu Boha, bez strachu zdvihnime zástavu Pána, aby sme mohli rozjímať o Jeho zázrakoch a vyvyšovať Jeho meno. chválu.

„Nezatajíme ich deťom, budúcemu pokoleniu rozpovieme slávne skutky Hospodina, jeho moc a divy, ktoré urobil“ (v.4).

TÉMY MODLITIEB**Vďakyvzdanie**

Pane, Teba vyvyšujeme a chválime. Ďakujeme Ti za veľkú výsadu, že si nás urobil svojimi deťmi a podielníkmi na Tvojom veľkom diele.

Ďakujeme Ti, že Ťa môžeme počúvať a poslúchať.

Naše srdcia sú plné vďačnosti za to, čo si v histórii vykonal. Ďakujeme Ti, že nás zahrňaš milosťou, takže môžeme zakúšať Tvoje zázraky a hlásať ich ďalšej generácii.

Vyznanie

Kajáme sa, lebo sme príliš často počúvali tisíce iných názorov, ktoré nás denne bombardujú. Vyznávame, že sme pri každej príležitosti nezdieľali evanjelium s ďalšou generáciou.

Odpusť nám, že sme boli často leniví v odovzdávaní Tvojho Slova.

Odpusť nám, že sme súdili mladú generáciu.

Prosby

Otče, pomôž nám byť vernými svedkami.

Daj nám, aby sme úprimne a horlivo hlásali Tvoje Slovo.

Pomôž nám zachovať vieru.

Daj nám pohľad lásky voči nastávajúcej generácii.

Daj nám trpezlivosť.

Pane, sme Tvoji. Milujeme Ťa.

Giosuè Bua

Úradník pre boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu.

Diakon v cirkvi ADI v Miláne.

2. deň

Pondelok 12. 1. 2026

PRIPOMIENKA: nezabúdajme odovzdávať svedectvo ďalšej generácii

Žalm 78:5-11

Slovo Pánovo je zdrojom meditácie a osvietenia pre naše dni, ale aj pre dni, ktoré prídu, aby svedectvo milosti tu zostalo navždy a bolo odovzdávané nielen od otca na syna, ale od generácie na generáciu ako to čítame v Žalme 78.

Žalmista nám pripomína potrebu pripomínať si Božie slovo ako trvalú disciplínu v živote Božieho ľudu. To nie je prirodzený postoj srdca, ale výsledok vytrvalého cvičenia, ktoré sa zámerne stavia proti rozptyľovaniu a nedôslednosti, ktoré sú súčasťou každodenného života.

Boh prikázal našim otcom, aby zvestovali Jeho skutky budúcim generáciám. Nie je to návrh, ale príkaz, ktorý príliš často zanedbávame. Spomínanie nám pomáha neopakovať rovnaké chyby, aké robili otcovia. Spomínanie je ako pozeráť sa do zrkadla, aby sme zistili, či sme poslušní Bohu, alebo sa búrime voči Nemu, ako to robili generácie pred nami.

Toto neustále „pripomínanie, aby sme odovzdávali ďalej“ sa musí stať neoddeliteľnou súčasťou každodenného života každého veriaceho. Srdce človeka je „choré až na smrť“ (Jer 17,9), a preto potrebuje každodennú kontrolu vo svetle Božieho slova.

Žalm je tiež varovaním pre celý Boží ľud. Ľud, ktorý si pamätá a spomína na skutky svojho Boha a pamätá si aj chyby svojich otcov, je chránený pred nešťastnými a bolestnými pádmi spôsobenými ignorovaním Božieho vedenia. Boh sa nikdy nemení, to dokazuje história, a keď je cirkev disciplinovaná v neustálom pripomínaní si Božej milosti v Kristovi, potvrdzuje tak svoju vôľu zostať Mu verná.

Budú naši synovia a dcéry, bratia a sestry pozerajúc späť môcť povedať o nás, že sme zachovali a odovzdali svedectvo viery, teda to, čo Boh urobil v našich osobných životoch a v živote našich zborov?

TÉMY MODLITIEB**Vďakyvzdanie**

Chválime Ťa, Otče, za to, kým si, a za Ježiša - Slovo, ktoré sa pre nás stalo telom (Jn 1,14).

Pane Ježišu, ďakujeme Ti za Tvoje Slovo, ktoré sa zachovalo až do dnešných dní, ďakujeme Ti za našich otcov vo viere, ktorí bojovali za pravdu.

Ďakujeme Ti za slobodu, ktorú máme v Tebe, aby sme hlásali Tvoje meno a Tvoje skutky, aj uprostred prenasledovania.

Vyznanie

Pane, odpusť, ak sme zanedbali pripomínanie Tvojich skutkov a že sme ich nedostatočne zdieľali s ďalšími generáciami.

Odpusť nám všetky premárnené príležitosti zdieľať evanjelium.

Odpusť nám, ak sme do centra pozornosti postavili našich ľudí, programy a udalosti a nie Tvoje Slovo a Tvoju Osobu.

Prosby

Nebeský Otče, pomôž nám byť príkladom nielen svojimi slovami, ale najmä svojimi činmi. Túžime vidieť generáciu

- ktorá sa Ti poddala a sedí pri Tvojich nohách
- poslušnú a poddanú Tvojmu Slovu
- ktorá vytrvá na Tvojich cestách
- ktorá je silná v Tebe
- ktorá je Tebe verná.

Paolo Codispoti

Ortoptik a optik

Pastor a zakladateľ zboru spolu so svojou manželkou Ritou.

Člen Národnej rady *Apoštolskej cirkvi v Taliansku* a zástupca riaditeľa misijného oddelenia. Taliansky delegát Soul 2024

Rita Codispoti

Trénerka

Učiteľka v *Compass Ministry* Taliansko

3. deň

Utorok 13. 1. 2026

PRIPOMIENKA: spomíname na vzostupy a pády

Žalm 78:12-28

Ak by ste mali nakresliť graf svojho doterajšieho života, ako by vyzeral? Kľukatá čiara vzostupov a pádov? Histogram? Krivky alebo čiary? Koláčový diagram? Čo táto čiara vypovedá o Božej vernosti vo vašom príbehu? Čo keby sme to isté urobili pre príbeh našich cirkví a celého Božieho ľudu?

V žalme 78 Asaf nakreslil časovú os, ktorá pripomína ľuďom Božie zázraky od odchodu z Egypta po Exodus v Sinajskej púšti. Ukazuje nám príbeh vzostupov a pádov.

- Vzostupy odrážajú mimoriadne Božie zásahy: Boh, ktorý rozdelil more, vodu postavil ako val a previedol ich na druhú stranu. Vo dne ich vodieval prostredníctvom oblaku a v noci svetlom ohňa. Rozštípil skaly na púšti a hojne ich napájal vodou, vyviedol riavy zo skaly a vody nechal tiecť prúdom.

- Pády naopak rozprávajú o vzbure a nedôvere ľudu – vzbúrili sa, pokúšali Boha, hovorili proti Bohu, reptali, neverili v Neho.

V spleti vzostupov a pádov sa vynára verný, trpezlivý a prozreteľný Boh. Boh, ktorý je schopný meniť fyzikálne zákony, aby nakrmil svoj ľud, a ktorý ho napriek ich nedostatkom nikdy neopustil.

Keď sa pozrieme na tento Žalm, nemôžeme si nevšimnúť, že tieto príbehy nie sú len pripomienkou minulosti, ale aj pripomienkou pre nás dnes. Rovnako ako izraelský národ videl, ako Boh koná mocným spôsobom, aj my môžeme rozpoznať Jeho zásahy v našich životoch a v živote cirkvi. Boh nezabudol na svoj ľud a naďalej nás pozýva, aby sme hovorili a kráčali s Ním.

Teraz sa vrátime k našim grafom a diagramom. Premýšľajme chvíľu, za čo môžeme Boha chváliť my? Keď vieme, že Boh je s nami, ako môžeme s dôverou reagovať v ťažkých chvíľach?

TÉMY MODLITIEB**Vďakyvzdanie**

Ďakujeme Ti, Bože Otče, za to, kým si, za to, že si nás neopustil a nevydal súdu, za to, že si svoj hnev vylial na Ježiša Krista, aby sme mohli veriť v Teba a dôverovať Tvojej spáse po celý náš život, v dobrom aj v zlom.

Vyznanie

Vyznávame, že sú to často nevyznané hriechy v našich spoločenstvách, ktoré ničia cirkev, nielen „zlý svet“ okolo nás.

Pane, vyznávam, že vo svojom živote potrebujem Tvoju pomoc. Vyznávam, že som povolaný prinášať nádej, nie zúfalstvo. Vyznávam, že v svojom srdci mám modly, ktoré mi bránia Tebe dôverovať.

Prosby

Pane, zachráň nás pred nami samými! Nech Ťa vidíme ako Boha, ktorý koná v našich životoch a v dejinách. Ochráň naše srdcia pred hriechom a daj nám prežívať „hlboký pokoj, ktorý prevyšuje každý rozum“. Pomôž nám, aby sme si každý deň pripomínali Tvoje skutky v našich životoch a neupadli do pochybností alebo ľahostajnosti.

Marychris Lajom

Fotografka a grafická dizajnérka.

Diakonka Nuova Vita Church (Bologna), organizátorka mládežníckych táborov.

4. deň Streda 14. 1. 2026**POKÁNIE: ľudská vzbur a Božie milosrdenstvo**

Žalm 78:17-33

Žalm 78 nám poskytuje prehľad o histórii izraelského národa a jeho neustálej vzbuze proti Bohu napriek mnohým prejavom Jeho milosrdenstva a prozreteľnosti. Vo veršoch 17-33 žalmista zdôrazňuje nevďačnosť a tvrdosť srdca Izraelitov, ktorí napriek tomu, že dostali hmatateľné znaky Božej starostlivosti, pokračovali v hriechu a pochybovali o Božej добрôte.

Izrael, napriek tomu, že bol priamym svedkom mimoriadnych zázrakov, sa nechal uniesť vlastnou neverou a nespokojnosťou. Ich požiadavka na jedlo v púšti nebola jednoduchou potrebou, ale prejavom vzdoru a nedostatku dôvery v Božiu prozreteľnosť. Napriek ich nevere Pán preukázal svoje milosrdenstvo tým, že ich zahrnul hojnosťou jedla a pitia v takom množstve, že voda tiekla prúdom a prestrel im stôl na púšti (v.19) s množstvom mäsa a mannou - nebeským obilím (v.24-25). Tam, kde Izrael hrešil, Božia milosť a milosrdenstvo sa rozmnožili ešte viac.

Táto tvrdošijnosť v hriechu nie je len vecou minulosti, ale realitou, ktorá sa nás bytostne týka.

Často aj my, napriek požehnaniám, ktoré sme dostali, zabúdame na Božiu vernosť a búrime sa proti vedeniu Najvyššieho. Skutočné pokánie však začína uznaním našej vzbury. Nie je to len pocit viny, ale konkrétne obrátenie sa k Bohu, zmena myslenia a života.

Hoci Pán svoj ľud vychovával prostredníctvom skúšok a ťažkostí, nikdy ho neopustil. To je prejavom Jeho milosrdenstva: napravné tých, ktorých miluje a vyzýva ich, aby sa kajali zo svojich hriechov. Pokánie nie je len ľútosťou nad svojimi hriechmi, ale aj rozhodnutím opustiť ich a riadiť svoje túžby, voľby a život spoliehaním sa na Božiu milosť (Prísľ. 28,13).

Toto je nový začiatok, ktorý nám ponúka Boh: uznanie našej vzbury a úprimné pokánie.

Dnes sme ako Boží ľud povolání zastaviť sa, aby sme si pripomenuli Božiu vernosť, uznali svoje chyby a začali žiť znova s obnoveným srdcom.

TÉMY MODLITIEB**Vďakyvzdanie**

Za Božiu vernosť napriek našim hriechom.

Za Jeho milosrdenstvo, ktoré naplňa naše potreby napriek našej nevere.

Za trpezlivosť Pána, ktorý s nami nezaobchádza podľa našich hriechov, ale podľa svojej lásky.

Vyznanie

Za časy, keď sme pochybovali o Božej vernosti a spochybňovali Jeho zvrchovanosť.

Za náš odpor nechať sa viesť Bohom a za našu tvrdohlavosť nasledovať vlastnú vôľu.

Za sebeckosť, ktoré pramení z nevďačného srdca.

Prosby

Za pokorné srdce pripravené uznať svoje chyby a za návrat k Bohu.

Za hlbšie pochopenie Božej vôle, ktorá nás vedie k vernosti v našom živote a aj v živote Jeho cirkvi.

Za silu začať znova s obnoveným srdcom v Jeho milosti.

Damaris Marletta

Úradníčka Úradu civilného letectva

Členka Komisie pre náboženskú slobodu *Talianskej evanjelickej aliancie*

Chiara Lamberti

Novinárka

Členka tlačového oddelenia *Ideaitalia*, spravodajského bulletinu *Talianskej evanjelickej aliancie*

5. deň Štvrtok 15. 1. 2026

POKÁNIE: Uvedomenie si neúprimného pokánia

Žalm 78:34-37

Dostali sme sa k jadrú žalmu a práve tu, v jeho strede, sa nachádza silné napomenutie. Existuje bežné príslovie, ktoré znie: „Hodnotu človeka pochopíš, až keď ho stratíš“. Tieto verše akoby odzrkadľovali momentálny stav izraelského národa, Božieho ľudu. Keď stratil Božiu priazeň, uvedomil si, že bez Boha je ničím. Je bez opory a bez nádeje. Tak sa Izrael ako milá vracia k svojmu milému plná sladkých slov, túžiac ho znovu nájsť - alebo hľadá skôr len výhody, ktoré pri Ňom má? Tento romantický pocit je však krátkodobý, pretože vychádza iba z jej úst, nie zo srdca. To zostáva vzdialené a neverné.

Takéto pokánie sa nedá vôbec nazvať pokáním. Iná cesta pre Boží ľud v takom prípade nejestvuje, len si priznať, že vo všetkom závisí od svojho Pána a Spasiteľa. Ďalším omylom Božieho ľudu môže byť falošná predstava, že požehnania zmluvy sa dajú oddeliť od lásky k Pánovi zmluvy. Tento nesprávny postoj, ktorý charakterizoval izraelský ľud, tento hriech „leží vždy na prahu pri dverách“ cirkvi a tlačí sa do nej.

Aký postoj zaujmeme, keď vidíme krízu, ktorá vznikla v dôsledku našej nevernosti, keď nás stretne Boží spravodlivý súd? Sme ako cirkev - miestna či globálna - pripravení pokoriť sa pred Bohom s úprimným srdcom a milovať Boha samotného aj vtedy, keď nás spravodlivo trestá a nielen vtedy, keď nás žehná? Boh od nás nežiada „nič viac“, len aby sme ho milovali „*celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou*“ (Matúš 22:37).

Ako vyzerá skutočné pokánie, ktoré môže prebudiť srdcia a zmeniť myslenie celých generácií? Nie sú to len slzy stekajúce po našej tvári počas modlitebných zhromaždení, alebo slová piesní, ktoré spievame počas chvál. Je to v prvom rade sklúčené a zlomené srdce Božích mužov a žien, ktorí plačú nad „múrmí neposlušnosti“ a „suchými kosťami“ kedysi živých zborov, nemými svedkami duchovného života, ktorý tu kedysi prevítal. Boh môže aj z kameňov vzbudiť Abrahámovi deti (Mt 3,9) a zo suchých kostí vzkriesiť opäť nový život (Ezech 37). Má len jednu podmienku: očakáva, že Boží muži a ženy vo viere vyznajú a odovzdajú svoje hriechy a slabosti Bohu, aby ich nielen utešil, ale ich aj umyl a očistil, aby Ho svojím obnoveným životom oslávili.

Posvätenie, akokoľvek prospešné, je bolestivý proces opúšťania starého pre nové, utrpenia pre Božie meno, dokonca prenasledovania, ktoré prinesú Bohu česť. Nie je to práve romantická perspektíva.

Ale „*blahoslavení sú tí, ktorí smútia, lebo oni budú potešení*“ (Mt 5, 4). Neexistuje skutočné potešenie pre ľudí, ktorí nie sú pripravení úprimne činiť pokánie.

TÉMY MODLITIEB**Vďaky**

Ďakujeme Ti, Bože, že Tvoje Slovo nám vždy hovorí pravdu a umožňuje nám vidieť aj tie najtemnejšie miesta v našich dušiach.

Ďakujeme Ti, že Ťa naše neúprimné pokánie neodradilo a neodvrátil si sa od nás, ale že napriek našim zlyhaniu v Kristovi uskutočňuješ svoj plán spásy.

Vyznanie

Vyznávame Ti, že v priebehu dejín sme boli vzbúreným ľuďom, ktorý sa k Tebe utiekal najmä kvôli chlebu a bezpečiu, ktoré si nám ponúkol, a nie kvôli Tebe samému a životu, ktoré si nám dal.

Vyznávame Ti, že tento postoj nás charakterizuje aj dnes. Prosíme Ťa o odpustenie, lebo Ťa často hľadáme len kvôli pokoju a bezpečnosti, ale nie sme ochotní prijať utrpenie, ktoré so sebou prináša láska k Tebe.

Prosby

Pane, naplň nás svojím Duchom, aby sme Ťa milovali aj vtedy, keď vyhliadky, ktoré nám ponúkaš, nie sú ružové.

Daj, aby sme videli, keď Ťa hľadáme len svojimi ústami, ale nie svojim srdcom. Prosíme, aby naše pokánie bolo úprimné a prinieslo skutočnú premenu.

Lucia Stelluti

Pedagogička

Viceprezidentka *Talianskej evanjelickej aliance*

6. deň

Piatok 16. 1. 2026

VĎAČNOSŤ: Boh s radosťou udeľuje milosrdenstvo.

Žalm 78:38-55

Všetci oceňujeme, keď nám niekto poďakuje za niečo, čo sme povedali, alebo urobili; keď vysloví slová uznania, ktoré oceňujú naše mimoriadne úsilie. V niektorých kultúrach sa absencia poďakovania považuje za neslušnosť. Čím väčšia je preukázaná láskavosť, tým vážnejšia je absencia poďakovania.

Zároveň nie je zvyčajné nájsť človeka, ktorý by naďalej konal dobro tým, ktorí nie sú vďační. Človeka, ktorý je nielen pripravený urobiť viac ako je potrebné, ale je ochotný opakovať takéto konanie napriek ľahostajnosti alebo pohrdaniu zo strany obdarovaných. „To nie je normálne,“ pomysleli by sme si; možno dokonca aj „To nie je správne.“

V tom prípade náš Boh „nie je normálny“, „nie je správny“, ale svätý a dobrý. Lebo práve tak sa správal voči Izraelu a tak sa správa voči svojmu ľudu aj dnes. Zostáva verný, aj keď sme my neverní; je trpezlivý a „pomalý do hnevu“, aj keď si zaslúžime odsúdenie.

Boh sa pritom nemusí do takejto zdržanlivosti nútiť, ani to nie je akýsi vyšší druh ovládania vlastného hnevu, ktorý by inak rád vylial na nás s potešením a uspokojením. Všetko to vyplýva z jeho povahy Boha, plného dobroty, milosrdenstva a lásky k svojmu stvoreniu. Prorok Micheáš (7:18), opisuje Božiu výnimočnosť a jedinečnosť takto: „Kto je Boh ako ty, ktorý odpúšťa viny, ktorý prehliada priestupky zvyšku svojho dedičstva? Nezostáva navždy pri svojom hneve, lebo v tom má záľubu, že udeľuje milosť.“

Božie milosrdenstvo má však svoju cenu: Boží spravodlivý hnev sa vylial na kríži na Jeho Jednorodného Syna, Ježiša Krista, aby nám mohol odpustiť naše previnenia.

Pochopenie tejto skutočnosti nás privedie k tomu, že budeme Bohu ďakovať za Jeho mnohé požehnania, a že si budeme chcieť *pripomínať* dobrodenia, ktoré sme od Neho dostali. Privedie nás tiež k tomu, že budeme ochotní vyznať svoju vzburu, kajať sa zo svojich nedostatkov a uctievať Ho za to, kým je!

Ktorý Boh je ako Ty, ktorý vedie svoj ľud cez púšť ako stádo? Ktorý si pamätá, že sme telesné bytosti, že sme prach, že sme ako dych, vánok, ktorý odchádza a nevracia sa? Ktorý má radosť z toho, že udeľuje milosrdenstvo?

TÉMY MODLITIEB**Vďaka**

Pane Bože, chceme sa na chvíľu zastaviť a poďakovať Ti za Tvoje milosrdenstvo. Ďakujeme Ti, že nás netrestáš úmerne našim chybám, že nedržíš svoj hnev navždy. Ďakujeme Ti a chválime Ťa za Tvoje milosrdenstvo, za Tvoju dobrotu. Chválime Ťa, lebo si Boh, ktorý má radosť, keď udeľuje milosrdenstvo.

Vyznanie

Pane Bože, vyznávame svoje nedostatky v tom, že nie sme vďační tak, ako by sme mali byť; že si nevážime Tvoje milosrdenstvo, že sami nedokážeme preukázať milosrdenstvo iným; že sme rýchlo nahnevaní a pomalí v odpúšťaní. Prosíme Ťa o Tvoje milosrdenstvo, pre zásluhy a obeť nášho Pána Ježiša Krista.

Prosba

Pane Bože, udeľ nám každé ráno svoje milosrdenstvo a pomôž nám mať srdce stále viac podobnejšie srdcu Pána Ježiša. Pomôž nám nezneužívať Tvoje milosrdenstvo, ale ctiť ho životom vďačnosti, vernosti, trpezlivosti a dobroty. Naplň nás svojím Duchom a vystroj nás pre službu Tebe, aby sme boli ľuďom, ktorý Ťa v tomto svete dobre reprezentuje.

Daniele P. Pasquale

Dekan a prednášajúci na *Istituto Biblico Evangelico Italiano (Rím)*

7. deň

Sobota 17. 1. 2026

VĎAČNOSŤ: Boh, ktorý neodstraňuje spravodlivý súd

Žalm 78,56-64

Biblia je realistická. Neprikrášľuje realitu, ani sa ju nesnaží odstrániť. Predstavuje ju takú, aká je, to znamená tak, ako ju vidí a interpretuje Boh. V tejto časti Žalm pripomína, čo sa stalo po usídlení sa Izraelitov v Zasľúbenej zemi. Namiesto toho, aby zostali verní svojim záväzkom vyplývajúcim zo zmluvy, Izraeliti pokúšali Boha, zblúdili, boli nelojálni a vzbúрили sa (v. 56-58). Boha dokonca provokovali ohavnými praktikami. Smutné je, že tento opis nevernej reakcie často charakterizuje aj cirkev.

Analogicky k egyptskému exodu, v ktorom Boh vyslobodil ľud z otroctva, aj nás Boh v Kristovi viedol cez nový exodus, to znamená, že nás spasil milosťou skrze vieru. Rovnako ako vtedy, aj teraz sa naša reakcia často prejavuje aroganciou, suverénnym postojom a vzburou namiesto toho, aby bola charakterizovaná vernosťou a službou. Naše zlyhávajúce životy, naše nepokojné cirkvi, naše nejednoznačné svedectvo nie sú ničím iným ako modernými verziami tohto Žalmu.

Čo sa stalo potom? Boh nie je ľahostajný voči tomu, čo sa deje. Je trpezlivý, ale je aj spravodlivý. Vo svojej spravodlivosti je „rozhnvaný“, no jeho hnev nie je pasívny. Podľa Žalmu 78 sa Boží súd prejavil Jeho odchodom zo svätostánku (v. 60), zotročením a porážkou ľudu, vrátane mladej generácie (v. 63) a náboženských vodcov (v. 64). V rámci zmluvy existujú záväzky a povinnosti. Ich nesplnenie má vždy katastrofálne následky.

Aj v Novej zmluve, ktorú Kristus uzavrel z milosti skrze vieru, sa očakáva reakcia na prijatie spásy. Boh Otec očakáva, že dar jeho Syna v moci Ducha vzkriesi obnovené životy, ktoré budú verne kráčať a budú uzdravené, a nie nestále a zdeptané. Boh ako Otec je voči svojim deťom milosrdný, ale zároveň aj náročný: „Pán prísne vychováva tých, ktorých miluje, a trestá tých, ktorých uznáva za synov“ (Heb 12:6).

V Novej zmluve bol Ježiš Kristus poslušným Synom, ktorý na seba vzal Otcov hnev kvôli hriechu (Iz 53). Boh Ho „ustanovil za prostriedok zmierenia prostredníctvom jeho krvi pre tých, čo veria“ (Rim 3:25). To má obrovské dôsledky: tí, ktorí sú zjednotení so Synom, vedia, že Boží spravodlivý súd padol na Neho namiesto na nás, ale tí, ktorí naďalej odporujú Bohu, musia vedieť, že skôr alebo neskôr bude spravodlivý Boží súd nad nimi vykonaný. Ako hovorí sám Ježiš: „Kto verí v Syna, má večný život. Kto však odmieta Syna, neuzrie život, ale spočíva na ňom Boží hnev“ (Jn 3:36).

TÉMY MODLITIEB**Vďaka**

Ďakujeme Ti, Pane, že spasenie nezávisí od našich skutkov (inak by bolo neisté a nestále), ale od dokončeného a dokonalého diela Ježiša Krista, ktorý dal svoj život za nás.

Vyznanie

Vyznávame, že naša odpoveď na spásu, ktorú sme prijali, nezodpovedá významu daru, ktorý sme prijali, ale je často poznačený vlažnosťou, povrchnosťou a neposlušnosťou.

Prosba

Prosíme ťa, Pane, aby si mocou Ducha Svätého vzbudil v nás nadšenie a horlivosť pre záväzky, ktoré vyplývajú z našej zmluvy s Tebou, aby spôsob nášho života v každom smere bol dobrým svedectvom, aby odrážal nový život, ktorý sme prijali v Ježišovi Kristovi. Ochraňuj nás pred tvrdosťou našich srdiec a nášho správania. Pôsob v nás, aby sme ako členovia cirkvi nemali životy pokrivené pokrytectvom, ale aby boli zmenené evanjeliom na Tvoju slávu.

Eonardo De Chirico

Pastor cirkvi Breccia v Ríme.

Riaditeľ Reformanda Initiative.

Člen teologickej komisie Talianskej evanjelickej aliancie.

8. deň

Nedeľa 18. 1. 2026

VĎAČNOSŤ: Boh milosti a spravodlivosti je tu

Žalm 78:65-72

Žalm 78 jasne sleduje Božiu prítomnosť a vernosť v dejinách Izraela. Celá pieseň zdôrazňuje potrebu Božieho ľudu nezabúdať, činiť pokánie a byť vďačný.

Keď sa dnes pozeráme na cirkvi v Európe, môže sa zdať, že situácia je podobná. Preto je pre nás dôležité, aby sme si uvedomili, že sme krehkí a aby sme nezabúdali na ten najlepší príbeh – príbeh o Jeho vernosti – a vrátili sa k radosti a vďačnosti.

„Vtedy sa Pán prebudil ako zo spánku“ (v. 65). Môže sa nám tiež zdať, že Boh je ďaleko, keď vidíme, že ľudia okolo nás sú ľahostajní voči Jeho pravde a že naše cirkevné zbory, rovnako ako starozákonný Boží ľud, sú často zraniteľné a nekonzistentné. Napriek tomu ďakujeme, že Boh, nech sa okolo nás deje čokoľvek, vždy zostáva nablízku. A v správnom čase sa „prebudí“, aby prebudil.

Boh vždy zasahuje spravodlivo. Keď uprednostňujeme svoju cestu pred Jeho cestou, On zostáva spravodlivý tým, že zhovievavo neprehliada naše hriechy. Boh koná takým spôsobom, akým chce, aby zdôraznil, že Jeho zvrchovanosť sa prejavuje aj v našom odsúdení. Keď kvôli ich modlárstvu opustil svoj ľud, trestal ich prostredníctvom nepriateľov (v. 62). V prípade, že nepriatelia odporujú jeho ľudu a jeho vôli, Boh zostáva spravodlivý, zasahuje a víťazí nad nimi (v. 66).

Zatiaľ čo v našich kontextoch v spoločnosti bojujeme za presadzovanie spravodlivosti na všetkých úrovniach, sme uistení, že konečné slovo zostáva Bohu: On je spravodlivý Sudca, ktorý preukazuje svoju víťaznú spravodlivosť nad všetkými a všetkým. Preto mu ďakujeme.

Boh vždy preukazuje svoju úžasnú milosť. Keď sa slabí a zlyhávajúci ľudia, ktorí si zaslúžia len súd, ocitnú pred Bohom, On to s nimi nevzdá, On zostáva verný tomu, kým je: Bohom, ktorý spravodlivo trestá, ale je zároveň milosrdný a štedrý. Súd je spojený s milosťou.

Boh si z milosti vybral kmeň Júdu namiesto Efraima, vybral si horu Sion za svoju svätýňu a urobil to z lásky (v. 68). Preukázal milosť tým, že zachoval svoju vernosť. Veľkoryso uprostred svojho ľudu postavil svoj chrám, zázrak svojej prítomnosti (v. 69), ale predovšetkým vzbudil Dávida, kráľa podľa svojho srdca (v. 70-72). Vzal ho od ovčích košiarov (v. 70) a povolal ho, aby pásol Jeho ľud (v. 71), aby ho viedol ho s bezúhonným srdcom a skúsenou rukou (v. 72).

Aj my, Boží súčasný ľud, máme nedostatky a potreby. Aj my sa tešíme z Božej priazne, z prísľubu Jeho mocnej prítomnosti v strede tých, čo Ho uctieva, aby ich viedol. Vidíme jeho milosť zjavnú v tom, že nám vzbudil niekoho väčšieho ako bol Dávid, Veľkého Pastiera, ktorý prišiel, aby nás viedol a dal seba za nás. Áno, Dávid viedol Boží ľud s úprimným srdcom a skúsenou rukou, ale Ježiš sľubuje, že bude s nami a dá nám svojho Ducha, aby nás viedol a staral sa o nás. Tým Veľkým Pastierom je Ten, ktorý dal samého seba za nás, za svoj ľud.

Napriek našim obmedzeniam a slabostiam máme úžasnú istotu, že Pán zostáva verný, že nás neposudzuje podľa našich zásluh, ale že nás hojne obdarúva svojou milosťou. Uprostred výziev súčasného sekulárneho a cirkevného kontextu je pre nás tým najdôležitejším vedomie Božej prítomnosti a Jeho pôsobenia v našich životoch aj cirkevných zboroch. Preto mu ďakujeme.

TÉMY MODLITIEB**Vďaky**

Ďakujeme Ti, Pane, že napriek našej krehkosti vždy zostávaš s nami.

Ďakujeme Ti, že si vzbudil „niekoho väčšieho ako Dávida“, aby pásol, staral sa o Tvoju cirkev a viedol ju.

Vyznanie

Vyznávame Ti svoju krehkosť a že Ťa neustálu potrebujeme.

Vyznávame, že často zabúdame, že si Mocný a Víťaziaci.

Prosby

Pane, prejav svoju spravodlivosť v našom osobnom živote, v rodine, v cirkvi, v práci aj v politike.

Pane, naplňaj nás vďačnosťou za to, že nás vedieš a staráš sa o nás osobne, ako aj o celý svoj ľud.

Jonathan Gilmore

Pastor cirkvi LifeHope (Palermo, Taliansko)

Národný koordinátor *Lausanne Movement* v Taliansku